

Arrest

nr. 280 345 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 1993 in X, Edo State, Nigeria. Uw native naam is O. en u heeft u drie kinderen.

U groeide op binnenin de stad van Benin City waar u samenwoonde met uw ouders en uw broers en zussen in een appartement. In 2006 verhuisde uw familie en u naar Eyean, in Orado. Daar verbleef u drie jaar. U maakte uw middelbaar af en startte uw praktijkopleiding in het privé-ziekenhuis, Evangelic Model Hospital. Na een jaar behaalde u uw certificaat. U werd aangenomen om daar te werken. U schreef zich tevens in aan de universiteit om verpleegkunde te studeren.

U deed één semester mee en nam deel aan de examens. Aan de universiteit werd u eenmalig bedreigd met een mes om uw tas af te geven. Die gaf u af zonder problemen. Een andere keer rende u weg van het geweld en botste u met uw schouder tegen de muur waardoor u pijn kreeg aan uw ruggengraat. De stakingen aan de universiteit en het geweld door de aye en eiye cults werden u teveel.

Ondertussen had u ook contact met M.. Hij verbleef sinds 2004 in Griekenland en u had hem leren kennen in 2007 toen hij even op bezoek was in Nigeria. Hij stuurde u soms geld ter ondersteuning. U vertelde hem over de situatie in Nigeria en hij wou u graag naar Griekenland brengen. Hij stelde daarom voor om te trouwen en in juli 2009 kwam hij naar Nigeria. Hij zorgde voor uw paspoort en visum alsook de vliegtickets. U was verrast dat u toekwam in Turkije en niet Griekenland. Tijdens de nacht, nam u de boot om naar Griekenland te gaan. U was kwaad en wilde niet meer met hem trouwen.

U bleef in Griekenland wonen en diende een verzoek om internationale bescherming in. U vertrok in 2016 richting Frankrijk omdat het geweld in Griekenland u te veel werd en vroeg er asiel aan in juli 2017. U kreeg er een weigeringsbeslissing en eind 2017 leerde u de vader van uw kinderen kennen. In 2018 kwam u naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 21 maart 2021.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten voor.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend omwille van de onveilige situatie in uw land van herkomst. U vreest de algemene situatie in uw land van herkomst die u onveilig acht wegens het frequent voorkomen van kidnapping en diefstal (zie notities persoonlijk onderhoud (NPO), p.31-32).

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden geven. Uit onderstaande vaststelling blijkt dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het laattijdig indienen van uw verzoek aan de Belgische asielinstanties. Zo kwam u het Belgisch grondgebied binnen in 2018 na eerst asiel te hebben aangevraagd in Griekenland en Frankrijk (NPO, p.4). U diende pas echter drie jaar later, in 2021, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische bevoegde instanties (NPO, p.6). Gevraagd waarom u zo lang gewacht heeft om asiel aan te vragen, geeft u aan dat u dacht legaal te kunnen verblijven gezien u samen was met iemand met een legaal statuut (NPO, p.6). Nochtans kan redelijkerwijs worden verwacht van iemand die een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in zijn land van herkomst bij aankomst of zo snel mogelijk erna, het nodige doet om bescherming aan te vragen. De vaststelling dat u na uw aankomst in België nog drie jaar wachtte alvorens zich aan te melden bij de betreffende asielinstanties, demonstreert dat u internationale bescherming noch urgent noch noodzakelijk acht(te). ***Dat u bovendien verklaart enkel asiel te hebben aangevraagd omdat u geen legale verblijfsdocumenten kon verkrijgen via uw partner ondermijnt fundamenteel de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees ten opzichte van uw land van herkomst.***

Ten tweede mag er ook verwacht worden dat de verzoeker om internationale bescherming coherente, gedetailleerde en consistente verklaringen aflegt bij de verschillende asielinstanties. Gevraagd of u dezelfde redenen aanhaalde bij de Franse asielinstanties, antwoordde u affirmatief (NPO, p.5). Echter, vergeleken met uw verklaringen aan de Franse asielinstanties, blijken er cruciale en fundamentele elementen te verschillen.

Gevraagd waarom dit zo is, blijft u aanhouden dat u dezelfde redenen gaf (NPO, p.32). Het is enkel en alleen wanneer u effectief met elke specifieke tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt dat u een uitleg voorziet voor deze verschillen. Zo geeft u in Frankrijk aan traditioneel getrouwd te zijn geweest met een islamitische man. Na zijn dood werd u gedwongen om te trouwen met uw schoonbroer. U vluchtte weg naar Maiduguri waar u ontvoerd werd door Boko Haram (zie Frans asielfossier toegevoegd aan administratief dossier, p.11). Op uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal daarentegen, verklaart u nooit getrouwd te zijn geweest (NPO, p.18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, meent u dat u met uw echtgenoot uw toenmalig vriendje (M.) bedoelde (NPO, p.32). Verder, geeft u toe dat het gedwongen huwelijk verzonnen was omdat u vreesde dat de informatie de oren zou bereiken van (M.) en argumenteert dat uw vrees gedeporteerd te worden naar Griekenland de reden was waarom u loog bij de Franse asielinstanties over uw ontvoering door Boko Haram (NPO, p.33). **Deze tegenstrijdige verklaringen bij de verschillende asielinstanties (in Frankrijk en België) op elementaire aspecten van uw asielrelaas, bevestigen enkel de (algemene) ongeloofwaardigheid van het door u naar voor gebrachte levensverhaal en asielrelaas.**

Ten derde blijkt uit uw verklaringen dat u een passieve houding aannam tegenover de algemene situatie waarin u zich bevond. Uw vertrek uit Nigeria is driedelig. Zo verklaart u ten eerste dat u vertrok omwille van een financiële crisis die zich afspeelde in de universiteiten. U geeft aan dat er vaak extra kosten werden opgelegd waardoor uw vader uw studiegeld niet meer kon betalen (NPO, p. 22). Nochtans, geeft u toe dat zowel uw moeder als ook uw toenmalige vriend (M.) u af en toe geld doneerden zodat u uw studies toch nog kon betalen (NPO, p.22). Gevraagd hoe uw tweelingzus (V.) haar studies kon betalen, antwoordt u dat zij, net als de meeste van uw broers en zussen, alles zelf betaalden door te werken (NPO, p.22, 24). Gevraagd of u niet zou kunnen werken om het overige van uw studiegeld te betalen, net zoals uw broers en zussen, geeft u echter aan dat dit voor u geen mogelijkheid was om te doen omdat u namelijk niet wou blijven en zoveel wou lijden (NPO, p.22). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, antwoordt u naast de kwestie (NPO, p.23).

Vervolgens verklaart u ook dat dat u uw diploma verpleegkunde niet heeft kunnen behalen door zowel de stakingen als door de gevechten tussen cults waardoor u zich niet kon concentreren (NPO, p.10, 21). U verklaart dat deze gevechten, behalve in privé universiteiten, heel gewoon waren in de universiteiten in Nigeria (NPO, p.24). Nochtans blijkt dat, wanneer er gepolst wordt naar het opleidingsniveau van uw broers en zussen, zowel uw oudere als jongere broers en zussen allen hun hogere studies hebben voltooid (NPO, p.14-17). Uw broers en zussen die, net zoals u, naar een publieke universiteit gingen, behaalden hun diploma, al deden ze daar twee jaar langer over dan normaal voorzien was (NPO, p. 26). Uw tweelingzus, behaalde ook haar diploma verpleegkunde, maar deed dit aan een privé school (NPO, p. 24). Zij kende er bovendien geen problemen met enige cults of stakingen (NPO, p.26). Gevraagd waarom u dan niet de overstap maakte naar een privé school, haalt u weer het dure studiegeld aan (NPO, p.24). Wanneer u gevraagd werd of u het geld dat u verdiende als verpleegster niet had kunnen sparen om zo het studiegeld te kunnen betalen, antwoordt u dat u dat kon doen, maar niet wilde (NPO, p.24). U zou daardoor immers een vertraging oplopen (NPO, p.24). Bijgevolg dient te worden opgemerkt hoe opvallend het is dat u, in tegenstelling tot uw broers en zussen, weigerde stappen te ondernemen en oplossingen te zoeken voor de problemen die u ondervond om uw situatie in uw land van herkomst te verbeteren hoewel deze klaarblijkelijk voorhanden waren. Maar bovenal haalt u in deze context geen (persoonlijke) problemen aan die van die aard zijn of die in die mate zwaarwichtig zijn dat u in aanmerking zou komen voor het statuut van vluchteling of van subsidiair beschermde. U verwijst enkel vaagweg naar enkele algemene problemen in de Nigeriaanse samenleving – zoals het bestaan van cults – zonder deze op u persoonlijk te betrekken – zoals hieronder verder gemotiveerd zal worden.

Ten vierde dient er in het algemeen te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U verklaart dat u gevlucht bent omwille van de stakingen aan de universiteit en dat het geweld van de cults u teveel werd. Gevraagd of u ooit persoonlijk gevisieerd bent door een cult, antwoordt u dat u eenmalig overvallen bent. U geeft aan dat u niet meer weet wanneer dit gebeurde en dat u dit voorval niet heeft aangegeven aan de Nigeriaanse autoriteiten omdat u ervan overtuigd bent dat de cults en de politie verbonden zijn met elkaar en de zaak sowieso gesloten zou worden als u geen geld zou hebben (NPO, p. 29, 31). Na het afgeven van uw tas, ervaaarde u echter geen persoonlijke problemen meer (NPO, p.31). Voor het feit dat u deze aangehaalde ervaring als onaangenaam ervaren zou hebben, kan uiteraard begrip worden opgebracht. Toch is deze ervaring niet zwaarwichtig genoeg om te vallen onder ernstige schade zoals beschreven in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie die het Commissariaat-Generaal beschikt, blijkt bovendien dat sinds 2003 cult-activiteiten op universiteiten beter gereguleerd zijn en aan banden werd gelegd (toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien zouden studenten die niet zijn aangesloten bij een cult en niet voor een lidmaatschap zijn gevraagd over het algemeen geen gevaar lopen om lastig gevallen te worden. Ook dient te worden opgemerkt dat de criminele activiteiten en geweld aan de hand van deze cults zich steeds meer van de universiteiten naar de straat verleggen (zie administratief dossier). Uit deze info blijkt bijgevolg dat u hoegenaamd niet het profiel had of heeft als een mogelijk doelwit door de door u vermelde cults - wat enkel bevestigd wordt door de vaststelling dat u nooit persoonlijk werd benaderd door deze cults of enige problemen heeft gekend omwille van deze cults.

Vervolgens, dient er te worden opgemerkt en benadrukt dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond en beoordeeld op het moment van de beslissing. Zo geeft aan dat de algemene onveiligheid in uw land een terugkeer naar uw land onmogelijk maakt (NPO, p.32). U vreest diefstal en vermoord, verkracht of gekidnapt te worden (NPO, p.31-32). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u op geen enkel moment deze vrees weet te concretiseren en persoonlijk te maken, waarom net u slachtoffer zou worden van deze daden indien u zou terugkeren naar uw land van herkomst. Zo geeft u bijvoorbeeld aan dat u enkel van kidnapping gehoord heeft, maar zelf nooit gezien of zelf meegemaakt heeft (NPO, p.29). U heeft weet van een vrouw die gekidnapt is geweest, maar later teruggebracht werd (NPO, p. 30-31). Uw jongere zus zou verkracht zijn geweest toen zij een kind was, maar dit gebeurde niet door de cults op de universiteit, maar door een persoon uit de omgeving (NPO, p.31). Wanneer er echter gevraagd wordt waarom u zich persoonlijk geïsoleerd zou voelen door die onveiligheid, verklaart u meermaals dat een persoon ook slachtoffer kan zijn van de situatie zonder zich geïsoleerd te voelen en maakt hierbij zelfs de vergelijking tussen de situatie in Nigeria en de oorlog tussen Rusland en Oekraïne (NPO, p.31, 32).

Tot slot dient er te worden vastgesteld dat u, hoewel u bij de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde dat u uw land van herkomst ontvluchtte omwille van Boko Haram, geen melding maakte van de organisatie wanneer u vrijuit uw problemen in Nigeria kan uiteenzetten voor het CGVS (NPO, 21). Het is enkel en alleen wanneer er u gewezen wordt op de afwezigheid van dit motief dat u hierover kort toelicht (NPO, p.28). Dat u het nalaat om uw vrees voor Boko Haram aan te halen bij uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, is veelzeggend. Doorheen uw verklaringen maakt u daarenboven duidelijk dat u ook hier nooit persoonlijk geïsoleerd werd door Boko Haram. Hoewel u weet heeft van verschillende aanvallen in het noorden van Nigeria, geeft u aan dat u maar van één aanval in Benin City kennis heeft (NPO p.28). U verklaart dat u de aanval niet met uw eigen ogen heeft gezien, maar de site pas na de aanval bezocht heeft (NPO, p.28). Gevraagd of u ooit persoonlijk aangevallen bent geweest, antwoordt u eerst negatief om vervolgens te antwoorden dat u wel een vrees heeft, maar nooit fysiek aangevallen bent geweest (NPO, p.28, 29). **U slaagt er bijgevolg niet in om aan te tonen dat u een individuele vrees zou koesteren ten opzichte van Boko Haram.**

Er kan bovendien opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>, duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter vrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo State te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet

Uit bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat de door u aangehaalde vrees ten opzichte van de cults en Boko Haram niet weten te overtuigen door het gebrek aan persoonlijke vrees. U verwijst enkel naar de algemene situatie in uw land van herkomst zonder deze problemen op uzelf te betrekken of te concretiseren. Vervolgens getuigt uw passieve houding tegenover uw persoonlijke situatie in uw land van herkomst en uw laattijdig verzoek om internationale bescherming bij de Belgische asielinstanties van een zekere desinteresse die de ernst van uw vrees verder ondermijnt. Uw asielrelaas dat u heeft voorgelegd bij het Commissariaat-generaal blijkt ook fundamentele verschillen te bevatten in vergelijking met uw verklaringen bij de Franse asielinstanties. Uit dit alles blijkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, en de schending van de artikelen "1 en 2 afdeling A van de conventie".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het asielrelaas van verzoekster

Het CGVS stelt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof aan worden gehecht aan haar asielrelaas.

Verzoekster wenst hierop dan ook te reageren.

Eerst en vooral wordt haar verweten laattijdig te zijn geweest en verwacht wordt van iemand die vreest voor haar leven een verzoek tot internationale bescherming zou indienen. Dit kan haar echter niet verweten worden.

Ondertussen verbleef zij al enige tijd in Europa en had zij een relatie. Het is niet vreemd dat zij, gelet op haar eerdere weigering tot asiel, andere opties probeert. Bovendien had men haar aangeraden om verblijf aan te vragen op basis van de relatie waardoor zij het eerst niet opportuun vond om verschillende procedures door elkaar in te dienen en zo de Belgische autoriteiten op meerdere vlakken te overbelasten.

Zij verliet Nigeria omwille van de angst die ze ervaarde tijdens het studeren. Er vonden veel rellen plaats en zij werd zelfs overvallen. Nadat zij M. leerde kennen, werd haar de mogelijkheid geboden om Nigeria te verlaten en veiligere oorden op te zoeken. Zij nam dan ook het vliegtuig richting Europa en vroeg een eerste maal asiel aan in Griekenland.

Toen zij haar huidige partner leerde kennen, trok zij bij hem in en startte zij een relatie, die tot op heden duurt. Zij hebben ondertussen ook 3 kinderen. Er werd haar aangeraden om ecu procedure tot gezinshereniging te voeren gelet op deze relatie en 3 kinderen en verzoekster had dit advies opgevolgd.

Dit neemt echter niet weg dat zij wel degelijk een gegronde vrees koestert t.o.v. Nigeria en niet kan terugkeren naar haar land van herkomst.

Dat het duidelijk mag zijn dat verzoekende partij zich in een vicieuze cirkel bevindt: er is immers sprake van een gegronde vrees in hoofde van verzoekster, indien zij terug dient te keren naar haar land van herkomst.

Zij heeft wel degelijk gehandeld naar de geldende regelgeving en is van goede wil.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen.

Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoekster, in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, onderzocht te worden.

Dat verwerende partij de gegronde vrees in hoofde van verzoekster zorgvuldig dient te onderzoeken!

Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer van was, een grondig nazicht van haar asielaanvraag mag verwachten.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoekster onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit met te doen!

3.2 M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoekster, gelet op het bestaan in haar hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan zij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil invoeren.

Verzoekster meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het zij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoekster in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Nigeria is nog steeds zeer gevaarlijk.

Indien verzoekster terug dient te keren naar haar land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: [...]

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betelcent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest I4irkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is onverantwoord om burgers terug te sturen naar zo'n onveilige situatie.

De veiligheidssituatie in Nigeria is erbarmelijk en er is sprake van ernstige schendingen van de internationale mensenrechten. Op de website van Amnesty International kan men het volgende lezen: [...]

Corruptie, ongerechtvaardigd geweld tegen vrouwen en het gebrek aan respect voor de rechten van het hint is de gebruikelijke praktijk in Nigeria. In het conflict tegen Boko Haram zijn er in de recente jaren ook al talloze burgerslachtoffers gevallen. Het reeds jaren durende conflict heeft intussen meer dan 20.000 slachtoffers gemaakt en heeft een humanitaire crisis in het land veroorzaakt.

Nigeria wordt al vele jaren geteisterd door gewapend geweld en er is ook sprake van grote aantallen inheemse vluchtelingen die door de gewapende conflicten zijn moeten vluchten. • De situaties lijken de kampen die zijn opgezet om 'onderdak' te kunnen bieden aan deze mensen, zijn in erbarmelijke staat en er is tevens een gebrek aan primaire levensmiddelen. Aangezien verzoekster reeds jaren geleden haar land van herkomst is ontvlucht, is de kans groot dat zij in één van deze kampen zal terechtkomen bij een eventuele terugkeer. Immers heeft zij in haar land van herkomst geen enkel sociaal vangnet. Zij kan bij niets of niemand terecht en is geheel op zichzelf aangewezen.

Daar komt dan ook nog eens bij dat geweld tegen vrouwen in Nigeria pertinent aanwezig is en dat zij (zeker als alleenstaande moeder) vaak het slachtoffer worden van zedendelicten zoals verkrachting, aanranding van de eerbaarheid, gedwongen prostitutie, mensenhandel, . . .

Zij heeft bovendien 3 kinderen. Er dient eveneens rekening mee te worden gehouden dat de situatie ten aanzien van kinderen in Nigeria schrijnend is en levensgevaarlijk. Unicef schrijft hierover het volgende: [...]

Dat er nog meer dan 300 schoolmeisjes ontvoerd werden en dit andermaal een grove schending is (cfr berichtgeving en bijlage; [...])

Nog steeds investeert de overheid te weinig in gendergelijkheid of in programma's die gericht zijn op de participatie van vrouwen in de overheid, economie of in vrede en veiligheid.

Aanhoudende genderongelijkheid met betrekking tot economische kansen en discriminatie beperkt de toegankelijkheid voor vrouwen op het werkveld en hun inkomen. Bovendien is de kloof aangaande promotie en tewerkstelling tussen genders nog steeds enorm groot.

Het is duidelijk dat de algemene situatie in Nigeria zeer onveilig is voor verzoekster. Daarenboven heerst er dus ook een persoonlijke dreiging voor haar fysieke integriteit.

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoekster volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Dat het dus duidelijk mag zijn dat er inderdaad een werkelijk gevaar dreigt voor verzoekster, indien zij terug dient te keren naar haar land van herkomst.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoekster en dat zij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van haar land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoekster.

Het is juist omdat zij de bescherming van haar eigen land/ overheid niet kan inroepen. Dat zij zich niet kan wenden tot de politie.

Integendeel zelfs, de Nigeriaanse overheid slaagt er niet in een betrouwbare indruk na te laten.

Dat verzoekster zich dus niet naar de overheid kan richten. Dat het duidelijk is dat verzoekster de bescherming van haar land niet kan inroepen.

Dat het CGVS dan ook zwaar in gebreke blijft door niet afdoende te onderzoeken of verzoekster terug kan keren naar haar land van herkomst.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Nigeria.

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoekster tevens afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij haar echte individuele redenen na te gaan.

Dit is niet correct.

Dat liet CGVS afdoende dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoekster ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoekster eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd, dat dit minstens niet afdoende wordt onderzocht en zij op basis van de actuele situatie ook minstens nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat indien men het dossier van verzoekster grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat zij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op hun belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoekster zonder evenwel afdoende na te gaan of zij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoekster de subsidiaire bescherming nodig heeft,

*Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire **bescherming**.*

Dat is het geval indien er: [...]

Indien verzoekster dient terug te keren heeft zij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst of ernstige bedreiging van haar leven of persoon riskeert.

De veiligheidssituatie in Nigeria is erbarmelijk en er is sprake van ernstige schendingen van de internationale mensenrechten. Op de website van Amnesty International kan men het volgende lezen: [...]

Corruptie, ongerechtvaardigd geweld tegen vrouwen en het gebrek aan respect voor de rechten van het kind is de gebruikelijke praktijk in Nigeria. In het conflict tegen Boko Haram zijn er in de recente jaren ook al talloze burgerslachtoffers gevallen. Het reeds jaren durende conflict heeft intussen meer dan 20.000 slachtoffers gemaakt en heeft een humanitaire crisis in het land veroorzaakt.

Nigeria wordt al vele jaren geteisterd door gewapend geweld en er is ook sprake van grote aantallen inheemse vluchtelingen die door de gewapende conflicten zijn moeten vluchten.' De situaties in de kampen die zijn opgezet om 'onderdak' te kunnen bieden aan deze mensen, zijn in erbarmelijke staat en er is tevens een gebrek aan primaire levensmiddelen. Aangezien verzoekster reeds jaren geleden haar land van herkomst is ontvlucht, is de kans groot dat zij in één van deze kampen zal terechtkomen bij een eventuele terugkeer. Immers heeft zij in haar land van herkomst geen enkel sociaal vangnet. Zij kan bij niets of niemand terecht en is geheel op zichzelf aangewezen.

Daar komt dan ook nog eens bij dat geweld tegen vrouwen in Nigeria pertinent aanwezig is en dat zij (zeker als alleenstaande moeder) vaak het slachtoffer worden van zedendelicten zoals verkrachting, aanranding van de eerbaarheid, gedwongen prostitutie, mensenhandel, ...

Ook voor de dochter van verzoekster is het onmogelijk om met haar moeder mee terug te keren naar Nigeria. Er dient eveneens rekening mee te worden gehouden dat de situatie ten aanzien van kinderen in Nigeria schrijnend is en levensgevaarlijk. Unicef schrijft hierover het volgende: [...]

Dat er zeer recentelijk nog meer dan 300 schoolmeisjes ontvoerd werden en dit andermaal een grove schending is (cfr berichtgeving en bijlage; [...])

Nog steeds investeert de overheid te weinig in gendergelijkheid of in programma's die gericht zijn op de participatie van vrouwen in de overheid, economie of in vrede en veiligheid.

Aanhoudende genderongelijkheid met betrekking tot economische kansen en discriminatie beperkt de toegankelijkheid voor vrouwen op het werkveld en hun inkomens. Bovendien is de kloof aangaande promotie en tewerkstelling tussen genders nog steeds enorm groot.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoekster weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet afdoende waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

*Beide **statuten** dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!*

[...]".

2.2. Bij aanvullende nota van 21 oktober 2022 brengt verweerder middels URL volgende landeninformatie bij:

- EASO "Nigeria Security Situation" van juni 2021
- EASO "Country Guidance Note: Nigeria" van oktober 2021.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

In casu dient opgemerkt dat verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming geen enkel document – ook niet aangaande haar identiteit en nationaliteit – bijbrengt. Nochtans blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij contact onderhoudt met haar familie in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), zodat zij hen zou kunnen vragen documenten op te sturen. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster geen inspanningen heeft gedaan om enige documenten te bekomen.

Voorstaande vaststellingen inzake de afwezigheid van enig document betreffen een negatieve indicatie voor verzoeksters geloofwaardigheid.

5. Met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekster een verzoek om internationale bescherming indiende in België in 2021, nadat zij reeds in 2018 het Belgisch grondgebied binnenkwam en voordien reeds in Griekenland en Frankrijk een verzoek om internationale bescherming had ingediend.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliert dit te doen na aankomst in België en gedurende drie jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat ze werd aangeraden om in België een procedure tot gezinshereniging te voeren, kan dit de laattijdigheid van haar verzoek om internationale bescherming niet verschonen. Indien verzoekster daadwerkelijk vreesde voor haar leven, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat zij, naast het opstarten van een procedure tot gezinshereniging, om internationale bescherming zou verzoeken. Het feit dat verzoekster dermate lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, is dan ook een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door haar geschetste vrees voor vervolging.

6. In het verzoekschrift volhardt verzoekster in haar vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Nigeria.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het administratief dossier aan bij de vaststellingen van verweerder in de bestreden beslissing.

Dienvolgens blijkt:

- verzoekster legde tegenstrijdige verklaringen af aangaande essentiële elementen van haar asielrelaas bij de Franse en Belgische asielinstanties;
- verzoekster nam in Nigeria een passieve houding aan tegenover de algemene situatie waarin zij zich bevond (de financiële crisis, de stakingen op de universiteiten en de gevechten van de *cults*) ;
- in het algemeen wordt vastgesteld dat de door verzoekster aangebrachte feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming te worden beschouwd;
- verzoekster verwijst enkel naar de algemene situatie in Nigeria en toont geen persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging aan;
- hoewel verzoekster bij de DVZ vermeldde dat zij Nigeria ontvluchtte omwille van Boko Haram, maakte ze hiervan geen melding wanneer zij vrijuit haar problemen kon uiteenzetten tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en bleek daarenboven uit haar verklaringen dat ze nooit persoonlijk geviséerd werd door Boko Haram.

Verzoekster komt in het verzoekschrift niet verder dan het louter poneren van een vrees voor vervolging in haar hoofd en in hoofd van haar kinderen, het verwijzen naar algemene informatie inzake de situatie in Nigeria en het op algemene wijze bekritisieren van de motivering van verweerder. Zij weerlegt hiermee geenszins de terechte en pertinente motieven in de bestreden beslissing die tot de onaannemelijkheid van haar voorgehouden vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade hebben doen besluiten, noch toont ze hiermee een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in hoofd van haarzelf en haar kinderen aan.

7. Voor zover verzoekster in het verzoekschrift citeert uit algemene informatie inzake Boko Haram en het geweld tegen vrouwen en kinderen in Nigeria toont zij met geen enkel concreet element dat zij in geval van terugkeer naar Nigeria persoonsgerichte vervolging dient te vrezen omwille hiervan. Zij concretiseert hiermee evenmin haar voorgehouden vrees voor vervolging in hoofd van haar kinderen.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook deze in de aanvullende nota van verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster citeert in het verzoekschrift louter uit algemene informatie die in lijn ligt met de door verweerder gehanteerde informatie. Zij toont hiermee geenszins aan dat de door verweerder gehanteerde informatie niet (langer) correct zou zijn of dat verweerder hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS